

- * Незмінна якість продукції
- * Сучасний дизайн
- * Зручність та комфорт

Кінець другого тисячоліття ознаменовано розвитком більш високої свідомості, любові й припустимості усіх людей — того, що могли б узнати вже багато століть тому з культури аборигенів, якщо б не визнали їх недорозвинутими.

Уся історія західної цивілізації переконує нас в тому, що у людей яскраво виражена потреба використовувати, визначати і судити. З тих часів, коли відкривали нові землі й знайомилися з іншими народами, які населяють планету Земля, першою думкою було: *хто з них схожий на нас, а хто — ні й яку користь з цього можна мати?*

Тих, хто був не схожий на нас з погляду кольору шкіри, віросповідання, культури або мови, протягом усієї нашої історії нерідко класифікували як таких, що перебувають на нижчому ступені розвитку. **Махатма Ганді** мовив: *«Наша здатність досягнути єдності за існуючого розмаїття буде чудовим випробуванням для нашої цивілізації».*

Хто ж такі Діти Індиго?

Дитина Індиго — це така дитина, яка має нові незвичні психологічні характеристики й моделі поведінки. Це припускає, що люди, які взаємодіють з подібними дітьми (особливо батьки), щоб досягнути успіху, мають змінити свій підхід до них, методи виховання і способи лікування. Ігнорування нових моделей поведінки дітей може призвести до психічної нестійкості та розладу мислення у безцінної юної істоти, що тільки вступає у життя.

Індиго — це комп'ютеризовані діти, а це означає, що у своїх вчинках вони керуються більше розумом, ніж серцем. Вважають, що ці діти приходять із деяким набором правил ментальної візуалізації. Вони знають, що якщо зможуть щось позначити, це належатиме їм.

Це технологічно орієнтовані діти, що наштовхує на думку, що розвиток технології у найближчі десять років досягне такого рівня, про який не наважувались навіть мріяти. У віці трьох-чотирьох років ці діти розуміють комп'ютер так, як не можуть деякі дорослі в 65.

Ці діти, безперечно, відкривають нам двері в інший світ — світ, у якому досягнемо такого стану, коли не потрібно трудитися руками, а тільки головою. У цьому полягає їхня мета.

Є чотири типи *Дітей Індиго*, кожен з яких має свою певну життєву програму:

I. **ГУМАНІСТИ.** Вони слугують масам й мають намір працювати з людьми: це майбутні лікарі, юристи, вчителі, моряки, бізнесмени та політики. Вони гіперактивні, комунікабельні й здатні розмовляти з ким завгодно, як завгодно довго, у дуже дружній манері. У них дуже стійкі переконання. Фізично вони незграбні, й оскільки вони є гіперактивні, то іноді можуть «урізатися в стіну», забувши «вмикнути гальма». У дитинстві не можуть зрозуміти, як це можна грати тільки з однією іграшкою. Вони викидають з ящиків абсолютно усе, що там є, а потім можуть погратися, а можуть і взагалі ні до чого не доторкнутися. Якщо Ви накажете такій дитині прибрати свою кімнату, то доведеться неодноразово нагадувати їй про це, бо зазвичай вона неухважна. Вона, певна річ, розпочне прибирати, проте як тільки їй впаде в око якась книжка — вона сяде й розпочне одразу читати її, й забуде про все на світі.

II. **КОНЦЕПТУАЛІСТИ.** Цей тип *Індиго* занурений у свої проєкти значно більше, ніж решта. Це майбутні інженери, архітектори, дизайнери, астронавти, пілоти і військові. Вони не бувають незграбними і зазвичай доброї статури. Вони хочуть керувати, й найчастіше об'єктом керування стають їхні власні матері, якщо це хлопчики. А якщо дівчатка, то під керування у них зазвичай опиняються тата. Якщо вони утрачають свого батька, це створює величезну проблему в їхньому житті. Цей тип *Індиго* має схильність до згубних звичок, особливо до наркотиків у підлітковому віці. Батьки повинні наглядати за їхньою поведінкою вельми пильно, й, коли вони розпочинають ховати речі або казати щось подібне *«Не заходь до моєї кімнати»*, не завадило б з'ясувати, що вони приховують.

III. **ХУДОЖНИКИ.** Ці діти значно чутливіші, ніж представники інших категорій *Індиго*. Зазвичай вони легкої статури, хоча й не завжди. Вони занурені у різного роду мистецтва. Вони схильні до творчості, це майбутні вчителі й художники. До якої б сфери людської діяльності не звернулися б, завжди зберігають творчий підхід. Якщо йдуть у медицину, то з них виходять непогані хірурги або наукові співробітники. Коли приходять у мистецтво, саме з них виходять видатні актори. У віці 4—10 років можуть спробувати себе у півтора десятках видів творчої діяльності, недовго позаймавшись однією справою і потім закинувши її. Тому слухна порада матерям майбутніх музикантів: *«Ніколи не купуйте інструмент — ліпше беріть його у тимчасове користування!»* Індиго-музикант може працювати водночас з п'ятьма чи шістьма різними інструментами, а досягнувши підліткового віку, вибирає один з них і стає майстром у вибраній галузі.

IV. **ТІ, ЩО ЖИВУТЬ В УСІХ ВИМІРАХ.** Це четвертий тип *Дітей Індиго*. Вони більші за решту *Індиго*. Коли їм виповнюється рік чи два, Ви уже не можете їм нічого мовити, бо відповідають Вам: *«Я знаю. Я можу зробити це сам. Залиш мене.»*

Це ті люди, які несуть в світ нові філософії.

Н О В І Д І Т И П Р И Й Ш Л И